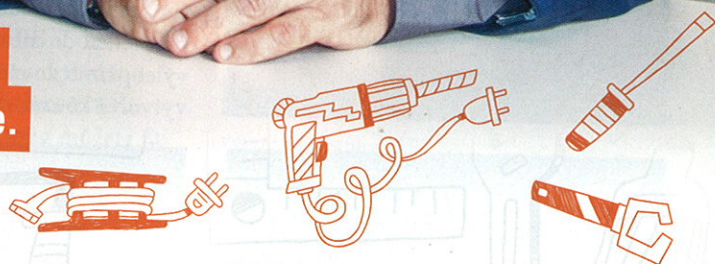

NÁŠ NÁPAD

BEROU

I LIDÉ Z CECHŮ

Návrat výuky řemeslných dovedností do škol je pro Romana Pommera, předsedu představenstva Hospodářské komory hlavního města Prahy, stěžejní téma. Sám je navíc prezidentem Cechu obkladačů a v novém projektu Kdo umí, ten umí se mu daří spojit nejen zájem o řemeslo, ale i školy, řemeslné cechy a pražské radnice.

Jste duchovním otcem projektu Kdo umí, ten umí. Jak hodnotíte jeho začátky?

Velice dobře, přestože práce je před námi stále dost. Aktuálně probíhají v SOŠ stavební a zahradnické na Jarově řemeslné kroužky pro děti z druhého stupně základních škol. Dobře nastavený je i pilotní projekt polytechnické výchovy v rámci škol v Praze 9. Radní Ing. Zdeněk Davídek nám velmi pomohl tím, že projekt podpořil a ředitelům základních škol ho doporučil. Zjišťujeme, že polytechnická výchova dětí baví. Základy klempířské, zámečnické, malířské nebo obkladačské profese baví paradoxně nejen kluky, ale i slečny z osmých tříd. Jsou nadšené, když si mohou vlastnoručně vyrobit svícen nebo píšťalku, položit první obklad, natřít kousek stěny. Hlavní ale je, že žáci v dílnách už nejsou nejistí. Odborně vybavené učebny se pro ně zvolna stávají známým prostředím.

Mgr. Eva Březinová
místostarostka MČ Praha 20

kleště. Nejde ale jen o získání dovedností. Řemeslo bychom měli respektovat a podpořit i v rámci výběru budoucího povolání žáků. Odborník, který se vyučil dobře výborné postavení. Nakonec ale i děti, které jdou studovat, mohou umět vzít náradí do ruky. Je dobře, že se opět o polytechnické výchově hovoří a žáci mají možnost získat jistou zručnost. Z toho důvodu nás aktuální projekt Kdo umí, ten umí Hospodářské komory hlavního města Prahy velmi zajímá."

„Trend, kdy děti se základních škol dostávají možnost blíže poznat řemesla, velice vítám. Jsem učitelka a nedávno jsme s našimi devátáky byli na Jarmarku řemesel. Děti to bavilo, ptaly se, nabídka různých řemeslných profesí je zaujala.“

Možnost řemeslných kroužků a polytechnické výchovy v základních školách je určitě dobrý krok. Dříve se přece běžně dílny na školách vyučovaly. Každá škola měla pro výuku přizpůsobený a vybavený prostor. Děti měly možnost získat jistou manuální zručnost. Věděly, jak vzít do ruky hoblík, co je smirkový papír, k čemu jsou třeba

Roman Pommer (vpravo) se zástupcem ředitele SOŠ na Jarově Bc. Zdeňkem Šerákem

Ing. Zdeněk Davídek
radní MČ Praha 9

Připravujete rozšíření projektu i do dalších pražských městských částí?

Právě z toho důvodu je můj diář pro nejbližší dny zaplněný schůzkami s radními jednotlivých městských částí, kteří mají školství na starosti. Většina z nich má o projekt Kdo umí, ten umí velký zájem. Jsou ochotni ho podpořit. Zajímá je především skutečnost, že děti z jimi zřizovaných škol dostanou do výuky další možnost navíc. Nejen šanci pro rozvoj zručnosti a manuálních dovedností, ale možná i variantu pro výběr budoucího povolání. Společně už hledáme jen způsob, jak v Praze projekt rozšířit.

Jaké další kroky projekt Kdo umí, ten umí očekávají?

Jednáme s vedením radnic v Praze a vybíráme základní školy se zájmem se zapojit. V souvislosti se zavedením polytechnické výchovy je očekávají od nového školního roku změny ve školních vzdělávacích programech, které je třeba doladit. Zázemí nám zatím vytváří Střední odborná škola stavební a zahradnická na Jarově. Na pokrytí většího území to ale nestačí. Z toho důvodu jednáme i s vedením středních odborných

Polytechnická výchova v plném proudu

a středních průmyslových škol na území Prahy, které jsou výuce na různých místech Prahy ochotné poskytnout zázemí. Nabídnou své odborné učebny, dílny, ale učitele odborné výuky.

Co vás zatím v projektu nejvíce těší?

Velkou radostí je pro mě nadšení a vstřícnost všech, které jsme v souvislosti s Kdo umí, ten umí oslovili. Těší mě ale především, jak výborně projekt přijímají lidé z řemeslných cechů. Právě tito fachmani, skuteční mistři svých řemesel si projekt vzali za svůj. Pomáhají nám, jak se dá. Je to pro mě zárukou, že náš projekt má nejen hluboký smysl, ale i budoucnost. ■

„Projekt Kdo umí, ten umí Hospodářské komory hl.m. Prahy jednoznačně podporují. U nás na radnici se našťastí dobrým nápadům přeje a věci, které mají hlavu a patu, podpoříme bez jakýchkoli výhrad. Sám si dobře pamatuji dobu, kdy dílny byly běžnou součástí rozvrhu. Domnívám se navíc, že pro nás všechny je velice důležité, abychom dokázali navázat na českou rukodělnou tradici. Za první republiky jsme byli průmyslovou velmocí a toto prestižní postavení by se nám opět mělo přiblížit. Víte, upřímně bych se nechtěl dožít toho, že o zlatých českých ručičkách už si budeme číst pouze v pohádkách.

Neдавно jsme se byl podívat na průběh polytechnické výchovy žáků základních škol z naší městské části v SOŠ stavební a zahradnické na Jarově. Mile mě překvapilo nadšení dětí, jejich zájem. Jsem si jistý tím, že pokud dětem chcete něco vysvětlit, je lépe pokud si danou věc mohou vyzkoušet. Sám jsem byl v dílnách na Jarově nadšený! Děti zrovna vyráběly imitaci dřeva. Rád ve volném čase tvořím něco rukama, ale tuto technologii jsem neznal. Bylo skvělé, že i já sám se nakonec mohl něco přiučit!“